

Sygn. akt VII U 2110/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Danuta Dadej - Więsyk

Protokolant p. o. prot. sądowego Katarzyna Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2015 roku w Lublinie

sprawy K. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wysokość emerytury i kapitału początkowego

na skutek odwołania K. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 11 sierpnia 2014 roku znak (...)

z dnia 4 sierpnia 2014 roku znak(...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 2110/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 sierpnia 2014 roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227 ze zm.), po otrzymaniu nowych dokumentów mających wpływ na wysokość kapitału początkowego ponownie ustalił K. D. wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku na kwotę 183 326,44 złotych. W części V decyzji organ rentowy rozstrzygnął o nieuwzględnieniu do ustalenia wartości kapitału początkowego dochodów z 1991 roku w kwotach 16 000 000,00 złotych oraz 64 099 149,00 złotych, z uwagi na to, że w ocenie Zakładu łączne wynagrodzenie za wskazany rok należało uznać za niewspółmiernie wysokie w porównaniu do wynagrodzeń z innych lat (wskaźnik roku 592,05 %), do czasu nadesłania wyjaśnienia bądź korekty zaświadczenia Rp – 7 (decyzja - k. 102 – 102v. akta kapitałowe).

Decyzją z dnia 11 sierpnia 2014 roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 roku, poz. 1440 ze zm.), ustalił K. D. prawo do emerytury od dnia 7 lipca 2014 roku, od dnia osiągnięcia wieku emerytalnego. Do obliczenia wysokości świadczenia zgodnie z art. 53 powołanej ustawy organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1973 roku do 1996 roku oraz wskaźnik podstawy wymiaru w wysokości 125,68 %. Świadczenie

którego wysokość ustalona w oparciu o wskazane zasady było mniej korzystne w związku z czym Zakład podjął wypłatę świadczenia którego wysokość ustalił na podstawie art. 26 powołanej ustawy (decyzja – k. 33 – 34 akt rentowych).

W odwołaniu K. D. nie zgodził się ze wskazanymi decyzjami i wnosił o zmianę rozstrzygnięcia z dnia 4 sierpnia 2014 roku w części dotyczącej nieuwzględnienia dochodów z 1991 roku w kwocie 16 000 000,00 złotych oraz 64 099 00,00 złotych. W uzasadnieniu podniósł, że wskazane kwoty zostały faktycznie wypłacone w 1991 roku, na dowód czego załączył kopie kart wynagrodzeń, oraz okoliczność niemożności przedłożenia wyjaśnień z zakładu pracy z powodu jego likwidacji. Wskazał, że pominięcie kwot wynagrodzenia w naliczeniu kapitału początkowego jest dla niego krzywdzące ponieważ ma wpływ na wysokość świadczenia emerytalnego (odwołanie – k. 2 – 2v. akt sądowych).

W odpowiedzi na odwołanie organ wnosił o jego oddalenie, argumentując jak uzasadnieniu zaskarżonych decyzji (odpowiedź na odwołanie – k. 4 – 5 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W okresie od dnia 2 listopada 1990 roku do dnia 19 lipca 1992 roku K. D. był zatrudniony w D. Hurtowni (...) w W.. W 1991 roku okresie od dnia 1 marca do dnia 31 maja oraz od dnia 1 września do 31 grudnia zakład pracy w ramach wykonania obowiązku rozliczenia składek na ubezpieczenie społeczne składał deklaracje zbiorcze. Za 1991 r. Zakład Pracy wykazał podstawę wymiaru składek w kwocie 45 652 910 złotych (poświadczenie – k. 5a k)

W decyzji z dnia 2 października 2008 roku, znak:(...), Zakład ustalając wartość kapitału początkowego uwzględni za 1991 rok wysokość osiąganego przez ubezpieczonego dochodu w okresach za które zakład pracy składał deklaracje imienne, tj. za okres od dnia 1 stycznia do dnia 28 lutego oraz od dnia 1 czerwca do 31 sierpnia w kwocie 45 652 910,00 złotych. Zakład nie uwzględnił natomiast dochodu skarżącego w wysokości 94 999 149,00 złotych za okresy rozliczeń zbiorczych, tj. od dnia 1 marca 1991 roku do dnia 31 maja 1991 roku oraz od dnia 1 września 1991 roku do dnia 31 grudnia 1991 roku.

(świadczenie pracy – k. 15, poświadczenie okresów ubezpieczenia i podstawy wymiaru składki – k. 53, decyzja – k. 88v. a.k.)

Stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody z dokumentów. Ich autentyczność w toku procesu nie była kwestionowana przez strony. Ich forma oraz treść nie wzbudziła ponadto wątpliwości co do ich autentyczności z urzędu, wobec czego zostały one uznane za wiarygodne w całości i jako takie stanowiły pełnowartościowe źródło informacji o okolicznościach faktycznych w sprawie. W ocenie Sądu nie mogły natomiast stanowić podstawy ustaleń w sprawie przedłożone przez ubezpieczonego zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp – 7 wystawione przez(...) Spółkę z o.o. w Ł. w dniu 27 czerwca 2014 roku (k. 10 a.r.) oraz karta wynagrodzeń za 1991 rok (k. 3 a.s.). Zdaniem Sądu o takiej ocenie przedłożonych dokumentów decydują niestaranny sposób ich prowadzenia, wręcz niechlujność matematyczna a nadto liczne rozbieżności. W pierwszym rzędzie należy zwrócić uwagę na sprzeczności jakie zachodzą pomiędzy wartościami dochodów wskazanych w tych dokumentach a ogólną sumą dochodu uzyskanego przez ubezpieczonego w 1991 roku, których zaistnienie w pełni potwierdza zestawienie i zsumowanie wartości osiąganego przez skarżącego dochodu z tego roku, wykazanego w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawionym przez (...) Spółkę z o.o. w Ł. (k. 17 a.k.), poświadczeniu Zakładu okresów ubezpieczenia i podstawy wymiaru składki z dnia 7 lipca 2008 roku (k. 53 a.k.) oraz przedłożonych przez ubezpieczonego wyżej wskazanych dokumentach. Po pierwsze zestawienie wysokości osiąganego przez ubezpieczonego dochodu w okresach za które zakład pracy składał deklaracje imienne w 1991 roku, tj. za okres od dnia 1 stycznia do dnia 28 lutego oraz od dnia 1 czerwca do 31 sierpnia w kwocie 45 652 910,00 złotych, przyjętej przez Zakład do ustalenia wartości kapitału początkowego, a wykazanej przez organ rentowy w poświadczeniu z dnia 7 dnia 2008 roku z wynagrodzeniem ubezpieczonego wykazanym w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp – 7 z dnia 27 czerwca 2014 roku w okresach składania przez zakład pracy deklaracji bezimiennych w 1991 roku, tj. od dnia 1 marca do 31 maja w kwocie 64 099 149 złotych oraz od dnia 1 września do dnia 31 grudnia w kwocie 16 000 000 złotych, nie daje kwoty ogólnie osiągniętego przez skarżącego dochodu z tytułu wynagrodzenia w 1991 roku w kwocie 94 999 149 złotych, wykazanej w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawionym przez (...) Spółkę z o.o. w Ł. – brak

daty wystawienia (k. 17 a.k.). Przedstawione zestawienie i zsumowanie daje bowiem kwotę 125 752 059 złotych. Po drugie zestawienie i zsumowanie wynagrodzenia wykazanego z zaświadczeniu Rp – 7 z dnia 27 czerwca 2014 roku, które zostało sporządzone w oparciu o metodę zsumowania wynagrodzenia osiąganego przez ubezpieczonego w 1991 roku w okresach rozliczeń bezimiennych przy uwzględnieniu zapisów dotyczących tej kwestii i zawartych w karcie wynagrodzeń na łączną kwotę 80 099 149 złotych z wynagrodzeniem za okresy rozliczeń imiennych dokonywanych w 1991 roku, tj. od dnia 1 stycznia do dnia 28 lutego oraz od dnia 1 czerwca do dnia 31 sierpnia, wynikającym we wskazanej karcie wynagrodzenia, na łączną kwotę 15 000 000 złotych, nie daje kwoty wykazanego w tej karcie ogólnie osiągniętego przez ubezpieczonego dochodu w 1991 roku. Wskazane zestawienie i zsumowanie daje bowiem kwotę 95 099 149 złotych, nie zaś 94 999 149 złotych, jak w karcie wynagrodzenia oraz w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawionym bez daty przy uwzględnieniu zapisów karty. Z wysokości wynagrodzeń zawartych w dołączonej karcie za miesiące rozliczeń imiennych tj. styczeń, luty, czerwiec, lipiec, sierpień 1991r. nie wynika również podstawa wymiaru składek wnioskodawcy wykazana przez Zakład Pracy za ten okres tj. kwota 45 652 910 zł. Z matematycznego sumowania kwot wynagrodzeń znajdujących się w karcie za wyżej wymienione miesiące wynika suma 15 000 000 zł.

Wobec powyższych nie dających się wyjaśnić sprzeczności opisane dokumenty nie mogą stanowić podstawy ustaleń Sądu.

Nadto należy wskazać, że nie bez znaczenia dla dokonanej przez Sąd oceny mocy dowodowej przedłożonego przez ubezpieczonego dokumentu w postaci karty wynagrodzeń pozostaje sposób jej sporządzenia, który skutkuje występującymi w jej treści sprzecznościami. Pod pozycją 8 wykazano dochód w wysokości 94 999 149 złotych podczas gdy pod pozycją 18 wykazano go w kwocie 93 099 149 złotych, następnie skorygowanej na kwotę 94 099 149 złotych. Zdaniem Sądu wskazana okoliczność wyłącza możliwość przyjęcia treści tego dokumentu jako źródła pewnych i wiarygodnych informacji, niezbędnych dla ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

Z powyższych względów przedłożone przez skarżącego dokumenty nie mogły stanowić miarodajnego źródła informacji dla ustalenia okoliczności istotnych przez co nie zasługiwały na wiarę.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie K. D. nie jest zasadne i jako takie nie zasługuje na uwzględnienie.

Okolicznością sporną w rozpoznawanej sprawie była ocena możliwości uwzględnienia przy ustalaniu wartości kapitału początkowego wskazanych przez ubezpieczonego kwot dochodu osiągniętego w 1991 roku z tytułu wynagrodzenia należnego za pracę w D. Hurtowni (...) w W..

Przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoliło ustalić w sposób pewny, że jedynym zasadnie podlegającym uwzględnieniu przy ustalaniu wartości kapitału początkowego dochodem osiągniętym przez ubezpieczonego w 1991 roku był przyjęty przez Zakład w decyzji z dnia 2 października 2008 roku dochód osiągany w okresach za które zakład pracy składał deklaracje imienne, tj. za okres od dnia 1 stycznia do dnia 28 lutego oraz od dnia 1 czerwca do 31 sierpnia w kwocie 45 652 910,00 złotych. Wskazanych dochód został uwzględniony przy ustalaniu wartości kapitału początkowego dokonany przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji z dnia 4 sierpnia 2014 roku. W ocenie Sądu ubezpieczony kwestionując tą decyzję Zakładu nie przedstawił dokumentów uzasadniających zgłoszone żądanie. Ocena taka wynika z przedstawionych w części uzasadnienia dotyczącej oceny dowodów przyczyn. Z tych względów Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia żądania zgłoszonego w odwołaniu. Zatem zaskarżoną decyzję z dnia 4 sierpnia 2014 roku a w konsekwencji decyzję z dnia 11 sierpnia 2014 roku należało uznać za prawidłową.

Mając to na uwadze Sąd oddalił odwołanie i na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.